

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **V. S.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
se sídlem Praha 2, Varšavská 714/38

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 2. 8. 2023, sp. zn. OAM-10463/PP-2023, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 12 140 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu, vedené pod sp. zn. OAM-10463/PP-2023.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 2. 8. 2023 požádal o vydání povolení k přechodnému pobytu. První (zamítavé) rozhodnutí žalovaného ve věci bylo zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) ze dne 18. 11. 2025, č. j. MV-148878-4/SOI-2024, a ve věci tak dne 25. 11. 2024 začala běžet nová lhůta k vydání rozhodnutí. O žádosti žalobce mělo být rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů, tj. nejpozději do 27. 1. 2025, což se nestalo.
3. Žalobce požádal Komisi o uplatnění opatření proti nečinnosti, kterému Komise opatřením ze dne 25. 2. 2025, č. j. MV-19115-2/SO-2025, vyhověla. Žalovanému byla uložena povinnost rozhodnout o žádosti žalobce do 60 dnů od konce přerušení řízení. Žalobce tvrdil, že opatření proti nečinnosti stanovilo žalovanému nepřiměřenou lhůtu. Nadto nebylo respektováno. Žalobce na výzvu k odstranění vad reagoval dne 28. 2. 2025, lhůta k vydání rozhodnutí tak uplynula dne 29. 4. 2025. Ani v této lhůtě žalovaný nerozhodl. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost o jeho žádosti rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popíral oprávněnost jejího podání, neboť měl za to, že v daném případě nebyl nečinný, a tvrdil, že v řízení provádí nezbytné úkony za účelem vyřízení žádosti. Žalovaný žalobci dne 27. 5. 2025 adresoval předvolání k výslechu, který byl naplánován na 23. 6. 2025. Žalovaný též znovu vyzval žalobce k odstranění vad žádosti (žádost dosud neobsahuje všechny potřebné náležitosti k jejímu vyřízení).
5. Dne 24. 7. 2025 bylo soudu k telefonickému dotazu žalovaným sděleno, že žalovaný ve věci dosud nerozhodl s tím, že spis je připraven k seznámení se s podklady.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

6. Městský soud v Praze přezkoumal tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
7. Soud se předně zabýval otázkou, zda žalobce podle § 79 odst. 1 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti ve správním řízení, přičemž dospěl k závěru, že se tak stalo.
8. Ze správního spisu soud seznal, že žalobce dne 30. 1. 2025 požádal Komisi o provedení opatření proti nečinnosti. Komise dne 25. 2. 2025 vydala opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila rozhodnout o žádosti žalobce ve lhůtě do 60 dnů od konce přerušení řízení. K tomu soud uvádí, že po zrušujícím rozhodnutí Komise ze dne 18. 11. 2025 se ve správním spisu nenachází žádný podklad k přerušení řízení, jen výzva k odstranění vad žádosti ze dne 12. 2. 2025. Výrok opatření proti nečinnosti tak vyznívá neurčitě, když váže počátek běhu nové lhůty k rozhodnutí na skutečnost, jež formálně vzato nenastala. Navíc stanovená lhůta 60 dnů je stejná, jako je původní lhůta k vydání rozhodnutí stanovená v § 169t odst. 6 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Podle judikatury přitom platí, že nově určená lhůta by měla být výrazně kratší než zákonná lhůta; lhůta o stejné délce je přijatelná jen výjimečně [srov. bod 21 rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54]. Komise stanovení takto dlouhé lhůty nijak nezdůvodnila, soud se ztotožňuje se žalobcem, že jde o lhůtu nepřiměřenou. Žalobce tak mohl nečinnostní žalobu podat fakticky ihned poté.

9. Kromě toho obsah správního spisu potvrzuje i tvrzení žalobce, že dne 28. 2. 2025 žalovanému (určité) podklady v návaznosti na zmíněnou výzvu doplnil. Lhůta k vydání rozhodnutí by tak měla uplynout 29. 4. 2025, když ani v této lhůtě žalovaný nerozhodl a neučinil jiné úkony. Nemůže tak být sporu, že před podáním žaloby dne 4. 5. 2025 žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti.
10. O podané žalobě soud uvážil následovně:
11. Nečinnost správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nastává tehdy, jestliže má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, avšak ve stanovené lhůtě tuto povinnost nesplní. Nečinnost správního orgánu je tedy objektivně existujícím stavem, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k vydání rozhodnutí.
12. Soud připomíná, že po zrušení prvního zamítavého rozhodnutí běžela žalovanému nová lhůta k vydání rozhodnutí, kterou žalovaný nedodržel. Jak soud shledal z obsahu správního spisu, tato lhůta uplynula dne 24. 1. 2025. To ostatně konstatovala již Komise, když dospěla k závěru, že žalovaný je nečinný a uložila opatření proti nečinnosti. Dřívější nečinnost žalovaného je tak presumována a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (rozsudek NSS z 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS).
13. Žalovaný byl ovšem nečinný i nadále, jak ostatně vyplynulo ze sdělení žalovaného, který ve věci stále nerozhodl.
14. Na nečinnosti žalovaného nic nemění ani opakované výzvy k odstranění vad žádosti, ani to, že žalobce neměl doložit všechny podklady žádosti. Výzva k odstranění vad žádosti (resp. jejich existence), stejně jako i formální přerušování řízení nemá, dojde-li k němu po uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, za následek její obnovení, žádný vliv na její běh a ani nezakládá účinky předvídané v § 65 odst. 1 správního řádu (srov. rozsudky NSS z 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, či z 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020-31, č. 4086/2020 Sb. NSS).
15. V tomto případě žalovaný přistoupil k první výzvě dne 12. 2. 2025, zjevně v návaznosti na žádost o opatření proti nečinnosti. Žalobce tak byl vyzván k odstranění vad až v okamžiku, kdy lhůta k vydání rozhodnutí již uplynula. Dne 28. 2. 2025 žalobce určité podklady doplnil, na což žalovaný reagoval až úkony z 27. 5. 2025 (předvolání k výsledku a druhá výzva k odstranění vad). Nicméně i k těmto úkonům došlo po konci lhůty 60 dnů, jež byla stanovena Komisí (pokud by tedy soud její počátek vázal na okamžik odstranění vad žádosti, jak byl nejspíš zamýšlen). Ani tyto úkony nemohou mít na stavění (prodloužení) lhůty žádný vliv. Přes činění úkonů žalovaný dosud ve věci nerozhodl, je tedy nečinný – jinými slovy je splněna formální podmínka pro vyhovění nečinnostní žalobě.
16. Pokud jde o materiální podmínku, tedy zda se na průtazích nepodílel i sám žalobce, je nutné zdůraznit, že z ničeho nevyplývá, že by svým konáním řízení nějak protahoval. Co se týče případných nedostatků žádosti (nedoplnění podkladů), ty by žalobci jistě mohly být kladeny k tíži, žalovaný ho však měl k jejich odstranění vyzvat daleko dříve, aby se sám nestal

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

nečinným. Jakkoli mohl být později veden úmyslem žalobce odstranění vad žádosti umožnit, primárně měl usilovat o brzké ukončení řízení, třeba i nepříznivě pro žalobce (zvláště, když se vydání rozhodnutí žalobce domáhal). Zde soud vychází ze smyslu a účelu nečinnostní žaloby. Úkolem soudů v tomto typu řízení je zamezit neúměrnému protahování sporu, například i proto, aby se mohl účastník řízení v případě nevyhovění žádosti obrátit na nadřízený orgán, potažmo správní soud. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti není hlavním předmětem soudního přezkumu případná pasivita žalobce, ale primárně nečinnost žalovaného, která nevede v zákonných, resp. přiměřených lhůtách k vydání rozhodnutí ve věci samé. Skutečnost, že žalobce případně zcela nevyhověl výzvě žalovaného k odstranění vad, nemůže odůvodňovat neomezené protahování řízení. Je odpovědností žalobce, aby tvrdil a doložil všechny rozhodné skutečnosti; na žalovaném je pak, aby v přiměřeném čase dle stavu spisu o žádosti rozhodl (např. i jejím zamítnutím či zastavením řízení). Skutečnost, že vady žádosti (či obecně nedostatek předložených podkladů) brání vyhovění žádosti či jejímu meritornímu projednání, nemůže znamenat, že o žádosti správní orgán nikdy nerozhodne.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Na základě shora uvedených skutečností shledal soud žalobu důvodnou, a proto v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobce, k čemuž mu stanovil s ohledem na § 81 odst. 2 s. ř. s. in fine lhůtu 30 dnů od právní moci rozsudku. Soud vyšel z toho, že by mělo jít o kratší lhůtu, než je lhůta předpokládaná zákonem o pobytu cizinců, přihlédl též k obecné lhůtě pro vydání rozhodnutí dle § 71 odst. 3 správního řádu a k návrhu žalobce. S ohledem na dosavadní délku řízení soud stanovení ještě delší lhůty nepovažoval za přiměřené.
18. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili nesouhlas.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Žalobce byl ve věci úspěšný, má tedy nárok jednak na náhradu uhrazeného soudního poplatku za žalobu (2 000 Kč) a dále na náhradu nákladů právního zastoupení advokátem Mgr. Čížinským. Náklady žalobce proto dále spočívají v odměně jeho zástupce za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném od 1. 1. 2025 (advokátní tarif) v částce 4 620 Kč za jeden úkon, celkem 9 240 Kč [§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu] a náhradě hotových výdajů za 2 úkony v částce 450 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud z registru plátců ověřil, že zástupce není plátcem daně z přidané hodnoty, výslednou odměnu a náhradu hotových výdajů proto dále nezvyšoval. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci společně s náhradou soudního poplatku k rukám jeho zástupce celkem 12 140 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. července 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu